

20de Mai 1840 § 26 i Overensstemmelse med de almindelige om Stadeserstatning gjældende Grundsætninger osv., er forpligtet til, efter uwillige Mænds Skjon, at erstatte den Ikke-Jagtberettigede af den Skade, som ved Udøvelsen af Jagten tilføies Eierens eller Brugerens paa Sæd eller anden Afgrøde eller Hegn. Men i Forordningen af 20de Mai 1840 § 26 staae Ordene ikke saaledes. Der staaer, at den Jagtberettigede er pligtig til at erstatte den Ikke-Jagtberettigede af den Skade, han lider ved Jagtens Udøvelse paa de af mig nævnte Gjenstande, men der tilføies i denne Forordning „og andet deslige“. Disse Ord ere udeladte saavel i Udkastets § 16 som i Endringsforslaget. Det forekommer mig saaledes, som om man vilde ved at udelade disse Ord indskrænke Retten til at faae Erstatning, saa at den Ikke-Jagtberettigede ikke vil kunne faae Erstatning for den Skade, der tilføies paa andre deslige Gjenstande, hvilken han vil kunne faae efter Forordningen af 20de Mai 1840 § 26. Jeg tvivler ikke paa, at det jo vel ikke har været den ærede Forslagsstillers Mening at ville gjøre en saadan Indskrænkning, — hvorvidt det har været Udkastets Mening, skal jeg ikke bestemt kunne sige, — men det forekommer mig dog, at vi nu ikke bør indskrænke den Ikke-Jagtberettigedes Ret til Erstatning, men snarere endog saa burde udvide den. Foruden disse Gjenstande, som ere nævnte som de, hvorpaa der kan gjøres Skade, Sæd, Afgrøde eller Hegn, er det klart, at der er mange andre, der kunne tilføies Skade. Fremdeles forekommer det mig ikke tilstrækkeligt, at alene Skaden skal erstattes, forsaavidt den skeer ved Kronvildt eller Daa-vildt; der synes mig snarere at kunne være Anledning til ogsaa at paalægge Erstatning for Skaden, forsaavidt den virkelig skeer ved andre Dyr. Det forekommer mig, at der kunde være god Anledning til f. Ex., at den Skade skulde erstattes, der skeer ved Raadyr, navnlig i Særdeleshed paa unge Plantninger og Skove. Det er maaffee i visse Egne, og naar man tager Hensyn til Udstrækningen, i de fleste Egne, den største Skade, der tilføies af Raadyr paa de unge Plantninger. Fremdeles forekommer det mig at kunne være tvivlsomt, om man

ikke burde udlade Ordene „efter uwillige Mænds Skjon“. Det kan nemlig være, at i mange Tilfælde vil det være umuligt at skaffe uwillige Mand til at vurdere Skaden. Det forekommer mig, at man hellere maa lade det berøve ved Lovgivningens almindelige Bestemmelser, hvorefter det, saavidt jeg skjønner, ikke er aldeles nødvendigt, at det i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Erstatning for tilføiet Skade, skal afgjøres ved uwillige Mænds Skjon. Hvor Skaden ikke kan vurderes ved uwillige Mand, hvor der ikke er Tid til at skaffe uwillige Mand tilstede, der hjælper man sig ogsaa med andre Bewiisligheder; men det synes mig, at, naar det hedder, at det skal skee „efter uwillige Mænds Skjon“, udelukkes derved Fastsættelse af Stadeserstatning paa anden Maade.

Endelig forekommer det mig tvivlsomt, om man ikke ved Siden af disse Bestemmelser i § 16, som eventualiter ogsaa komme i § 17, burde optage en Bestemmelse om Baatalen, saaledes at Baatalen maatte skee ved Politieretten. Efter hvad man maa forudsætte saavel efter Udkastets § 16, som efter den ærede Forslagsstillers Forslag, skal Sagen forfølges i den sædvanlige ordinaire civile Rettergangs Form. Men, naar man erindrer det lange Varsel af 8 Dage, som er det korteste hvormed vedkommende Part kan stævnes, og 8 Dage til at faae Taxationsmændene udnævnte o. s. v., saa vil den Tid, der gaaer hen inden et Skjon vil kunne blive optaget, være saa lang, at Sporene af Skaden i de allerfleste Tilfælde ville være vanskelig at godtgjøre. Det forekommer mig, at man hellere burde vælge Politteretsbehandlingen, hvorved man opnaaer baade at erholde et langt kortere Varsel og en mindre bekostelig Procedure, ligesom i det Hele taget, efter den Forbedring, som Politteretsbehandlingen i den sidste Tid har erholdt, en temmelig betryggende Afgjorelse af deslige Sager. Det var det, jeg for Diebliffet havde at sige.

Premierministeren: Allerede paa et tidligere Stadium af Sagen har jeg udtalt mig for, at jeg vilde være aldeles enig endog saa i temmelig stringente Bestemmelser for Bildtskades Erstatning. Jeg kan derfor ikke andet end i det Væsentlige være enig i det Forslag,